

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Ad perfectionem conandum. n. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1635. nenter cerneretur; Superiori considerandum relinquitur, num ille migrare aliò debeat, vbi melius habens corpore impensus diuino obsequio vacare possit. Non erit tamen ipsius infirmi huiusmodi mutationem postulare, nec animi propensionem ad eam ostendere, sed superioris curæ id relinquatur.) Quod ad cætera omnia etiam pertinere facile videtis. Itaque sumite animos quos oportet, & cum iam manum ad Aratrum (quod laborem significat) miseritis, nolite respicere retro, sed cum beato Apostolo, *Adeæ que sunt priora vos extendite, ad destinatum persequimini, ad brauium supernæ vocationis Dei in Christo Iesu: denique hoc sentite quod Perfecti.* Ea vero quæ mihi opportuniora videntur tum ad hanc quam dixi animi Magnitudinem & indifferentiam, & reliquas virtutes comparandas, tum, vt vno verbo dicam, ad spiritum Societatis in vobis perpetuo fouendum atque augendum, hæc sunt.

Ad perfectionem conandum
 XXVII. In primis quod eodem loco Apostolus monet, *Non quod iam acceperim, aut iam perfectus sim.* Quoniam enim cum ad gradum Professionis aut alium in Societate admissi sumus videri possumus attigisse metam probationum quæ in eadem Societate tanquam fundamenta iaciuntur; Et cum in Angliam mittimur procliuè est naturæ corruptæ cogitare iam omnia parta; frequenter sibi quisque reducere in memoriam debet, & pro certo habere vitam hanc omnem in probatione versari, nec quemquam facilius coronâ excidere quam qui se magni aliquid in hac palæstra adeptum esse, aut omnino se aliquid esse existimet. Et sane si rem æqual lance æstimamus, quando gradum in Societate, vel Missionem, vel munus aliquod consecuti sumus, non perfectionem, sed obligationem eo maiorem ad perfectionem sumus consecuti, quo id munus, vel ille gradus est maius testimonium opinionis & spei quam de nobis habet Societas. Itaque si ab initio oportuit Constanti animo incumbere in omnem perfectionem nostri Instituti, atque in virtutum solidarum ac perfectarum & spiritualium rerum studium, & impensè saluti & perfectioni propriarum animarum vacare; tum etiam proximorum; quem conatum, quod studiū, quam constantiam toto deinde vitæ decursu adhibere conuenit, & de ærario viriū animi & corporis quas impensas facere vt opinioni de nobis conceptæ respondeamus, spem confirmemus, atque adeo quæ à Christo duce fidei nostræ commissa sunt, per desidiam, per incuriam, per negligentiam non perdamus; sed ei per omnia placeamus cui nos probauimus. Id faciliè perficietis, si (vt regula 26. Missionum admonet) consueta in Collegijs orandi, & examinandæ conscientiæ exercitia non imminuat, atque in summa, regularum Societatis, quantum locus patitur, obseruationem non prætermittatis. Igitur quoniam eorum qui in hac nostra Missionem versantur, Tria ferme sunt genera, Quorundam qui priuatim se domi continent, & vix vllam cum proximo conuersationem habent; aliorum qui toti sunt in itineribus, & diem vacuum raro sortiuntur: Ac denique eorum qui vel collectioni vel conuersationi quantū fere volunt & quem-
 admo-

Tria genera eorum qui in missione versantur.

admodum volunt tribuere possunt, omnibus hæc regula loquitur. Et quidem Primi & Tertij mox vt stationem attigerint quam Dominus ipsis assignauerit, si rebus suis probè consultum velint, describent sibi accuratam horarum omnium distributionem, orationibus studia, studijs conuersationem, si occasio feret, subnectentes, & à conuersatione ad orationem & studia se rursus recipientes. Quod si nulla foris cum proximo, exigua cum ipsis domesticis agendi opportunitas datur, si libri ad studiorum varietatem desint, neq; fortasse expediat, aut non suppetat vnde sumptus fiat ad multos comparandos, hoc iptum, qui deum nouit, in lucro ponet: Quibus enim votis optanda, quo affectu amplectenda illa conditio est quæ nos à terrena conuersatione segregat, lociat Angelis? aut quod tædium habere poterit conuictus ille tam honorificus, tam beatus? vbi liberum erit solidos dies & noctes partiri in varia officia & obsequia, non sensus (quod mundanorum est) non etiam vsq; adeo ipsius intellectus, nè valetudo lædatur, sed affectus, sed volütatis; modò cum Deo, prout animus suggerit, colloquendo; modo Patriarcharum spem & desideria, Apostolorum zelum & labores, Martyrum tormenta & coronas, Doctorum illuminationes & laureas, Confessorum mortificationem & perseuerantiam, virginum decoram Castitatem admirando, laudando, in animo nostro & ipso corpore per imitatione & amorem exprimendo, diem modò in ista, modo in alia Cæli regione fallendo, S. P. N. *Ignatium* aliquoufque sequendo, quem audiuius dicentem, "Heu quam sordet terra cum Cælum aspicio!" Hic præter meditationem quotidianam & Examinatione & lectionem spiritualem ex Instituto, Tres modi orandi quos S. P. N. nos docuit, vsu venient; Hic varij modi percurrendi cum fructu Rosarij quos nos ipsi alios docemus: Hic tempus abundè sufficet vt Sacrosanctum sacrificium Missæ cum debita præparatione & deuotione celebremus, & per otium fruamur optatis amplexibus Christi *Iesu*. Hic facile recitabitur diuinum officium attentè, deuotè, & opportuno tempore, & dabitur occasio degustandi suauitatem illam quam sensere S. P. N. *Ignatius*, & B. *Aloysius*, & quam p. m. P. *Claudius* nobis reuocat in memoriam in Epistola hac de re conscripta: deniq; iuuabunt etiam alia pietatis exercitia quibus abundant libri spirituales quos versatis.

At ista (dicit aliquis) ad propriam perfectionem conferent; in altera parte Instituti quæ salutem & perfectionem proximi impensè promouendam spectat, neque minus quam prior me contingit, quid ego reclusus hic facio? *Multum* (vt verbis Apostoli vtar) *per omnem modum*. Neque enim censendus est nihil agere pro salute & perfectione proximi qui quotidie impensè agit cum Deo causam proximi; qui pro Regibus, pro superioribus, pro priuatis, pro viuis & defunctis, pro Regnis & ciuitatibus, pro Magistratu & plebe comparans coram summo Deo singulorum necessitates prudenter expendit, sua ipsius & Ecclesiæ totius vota ardentè offert, preces fundit, vt cunctorum misereatur qui cunctorum gerit prouidentiam, ipse Deum

1635.

in hac sua vniuersali prouidentia imitatus. Deinde Christus Dominus totis triginta annis cui rei incubuit? Nonne aliorum salutis & perfectioni, quâ orando, quâ exempla recollectionis & aliarum virtutum domesticis & vicinis præbendo? Is iterum, cum à Baptismo Ioannis Spiritu Sancto specie columbæ in ipsum descendente, & voce de lapidibus ad eum à magnifica gloria, attentionem vniuersi populi sibi peperisset & admirationem, *ductus est ab eodem spiritu in desertum, & erat cum bestijs quadraginta diebus & quadraginta noctibus*, vt nemini nostrum quantumuis instructo à scientia & gratia apud Deum & homines, graue aut insullum videri possit si quadraginta diebus (diem pro anno computando, vt est apud Ezechielem) ex mandato Superioris, hoc est Dei, sedeat solitarius & tacens, & quasi dormiens super latus suum dexterum, in deserto, vel sit cum bestijs; præsertim cum non lateat vos charissimi quia vnus dies Christi Domini sicut mille anni ex nostris, & doctissimi cuiusuis & sanctissimi viri non sint (comparati ad meritum Dei ac Domini Mediatoris nostri Christi Iesu.) sicut dies vnus. Occurrit hic vobis Martyr Ignatius ista de seipso narrans: De Syria vlt; Romam pugno ad bestias in mari & in terra, nocte dieque ligatus cum decem Leopardis, hoc est, militibus qui me custodiunt, quibus & cum benefeceris peiores fiunt: Iniquitas autem eorum me ad doctrinam est, sed non ideo iustificatus sum, sic & nos, dilectissimi Patres, incipimus Christi esse discipuli, nihil de his quæ videntur desiderantes, sed quandoquidem ita voluit Deus, rudes & hebetes & disciplinæ incapaces, & ingratos, & in vitijs senescentes, & pauperum turbam, & omnium solitudinem, *in scientia, in longanimitate, in suauitate, in Spiritu Sancto, in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei, per arma iustitiæ à dextris & à sinistris, per gloriam & ignobilitatem, per infamiam & bonam famam, vt seductores & veraces supportantes, Iesum Christum in omnibus & per omnia certissime inuenimus, qui replebit in bonis desiderium nostrum, & coronabit nos in misericordia & misericordiationibus.*

De studijs.

XXVIII.

Quod ad studia attinet, libri pauci & boni nemini deesse possunt; & certe vt singulis annis vnum aliquem diligenter percurratis (vt desit pecunia) non deerit vicini alicuius caritas qui vobis librum interrim mutuo det; quanquam obliuisci non oporteat desiderium complures libros coemendi, vel etiam euoluendi, persæpe esse inutile. Sanctus Pater Noster animaduertit perturbari studia cum quis vno tempore varia conlectatur; & vnusquisque studere debet mediocritati quam innuunt Constitutiones, cum libros cuique permittunt qui necessarii sunt. Necessarii autem videntur Sacra Scriptura cum aliquo Commentario, vitæ Sanctorum, Cursus aliquis Theologiæ, saltem Moralis, tractatus de Controuersijs fidei, & Catechista, Historia, & subinde aliquis è Sanctis Patribus. Memini P. Guilielmum Westonum. b. m. cum captus teneretur, neque concederetur ei præter Sacram Scripturam alio libro vti, totam memoriæ commendasse non penitendo